یادداشت

ریلی برای اعتماد؟

وحید عظیم‌نیا
دبیر گروه اقتصادی

تفاهمنامه ۶۱هزارمیلیارد تومانی میان شرکت راه‌آهن و شرکت آوان‌ریل، اگر از مرحله امضا فراتر برود و به اجرا برسد، می‌تواند یکی از بزرگ‌ترین سرمایه‌گذاری‌های بخش خصوصی در صنعت ریلی کشور باشد؛ اقدامی که در صورت موفقیت، نقطه عطفی در مسیر نوسازی و توسعه زیرساخت‌های حمل‌ونقل ریلی محسوب خواهد شد. این قرارداد که شامل تأمین ۳۰۰واگن مسافری خودکششی دیزلی، ۵۰ لکوموتیو باری و ۶۰۰واگن باری مخزن‌دار است، در شرایطی امضا شده که کشور با چالش‌های عمیق و ساختاری در حوزه حمل‌ونقل، به‌ویژه در بخش ریلی، هوایی و کشتی روبه‌رو است، با این حال حجم بالای مالی این سرمایه‌گذاری لزوماً به معنای موفقیت آن نیست.

تجربه‌های قبلی نشان داده‌اند در نبود نظارت دقیق، شفافیت لازم و پاسخگویی مناسب، پروژه‌های کلان می‌توانند به محل اتلاف منابع، ناکارآمدی یا حتی فساد تبدیل شوند. از این منظر، اصل چنین سرمایه‌گذاری‌هایی قابل دفاع است، اما حمایت از آنها باید مشروط به مدیریت کارآمد، ارائه مابه‌ازای متناسب از سوی دولت و پاسخگویی شفاف به افکار عمومی باشد. این سرمایه‌گذاری آزمونی است برای سنجش ظرفیت حکمرانی در حوزه زیرساخت.

حمل‌ونقل به عنوان شریان حیاتی اقتصاد کشورمان، نقشی کلیدی در توسعه پایدار، کاهش هزینه‌های تولید، تسهیل ترانزیت و ارتقای جایگاه ژئوپلتیکی ایران‌مان ایفا می‌کند، با این حال بخش ریلی کشور با چالش‌هایی جدی و انباشته مواجه است؛ از فرسودگی ناوگان و کمبود لکوموتیو و واگن گرفته تا بهره‌وری پایین، ضعف زیرساخت‌ها و ناهماهنگی در سیاستگذاری. این مشکلات، در شرایطی که کشور با محدودیت‌های مالی و تحریم‌های تحمیلی دست‌وپنجه نرم می‌کند، پیچیده‌تر و مزمن‌تر شده‌اند. صنعت هوایی به‌دلیل محدودیت‌های ارزی و ممنوعیت‌های تأمین قطعات، در نوسازی ناوگان خود با موانع جدی مواجه است و کشتیرانی نیز به‌دلیل ضعف زیرساخت‌های بندری و کمبود تجهیزات مدرن، از ظرفیت واقعی خود استفاده نمی‌کند. در چنین فضایی، هرگونه سرمایه‌گذاری کلان، خصوصاً از سوی بخش خصوصی داخلی می‌تواند گشایشی در مسیر بازسازی زیرساخت‌ها باشد.

تفاهمنامه اخیر شرکت راه‌آهن برای تأمین ۹۵۰دستگاه واگن و لکوموتیو در صورت تحقق، نه‌تنها ظرفیت حمل‌ونقل ریلی کشور را افزایش می‌دهد، بلکه می‌تواند سهم حمل‌ونقل جاده‌ای را کاهش دهد، مصرف سوخت را بهینه کند، آلودگی‌های زیست‌محیطی را کاهش دهد و هزینه‌های لجستیکی را پایین بیاورد. مهم‌تر آنکه توسعه این زیرساخت می‌تواند به تقویت کریدورهای ترانزیتی منطقه‌ای بینجامد و کشورمان را به یک هاب پایدار حمل‌ونقل در منطقه بدل کند.

در شرایطی که جذب سرمایه‌گذاری خارجی به‌دلیل تحریم‌ها، ریسک‌های سیاسی و نوسانات ارزی با موانع جدی مواجه است، ورود بخش خصوصی داخلی به پروژه‌های زیربنایی، یک مزیت مهم و راهبردی محسوب می‌شود. سرمایه‌گذاران داخلی، به دلیل نزدیکی بیشتر با فضای اقتصادی کشور، شناخت بهتر از ظرفیت‌های صنعتی و درک ملموس‌تر از نیازهای زیرساختی، می‌توانند مسیر اجرای پروژه‌ها را با انعطاف‌پذیری و کارایی بیشتری طی کنند. از سوی دیگر، تزریق منابع مالی داخلی به چنین پروژه‌هایی، موجب رونق زنجیره‌ای از صنایع وابسته نظیر فولاد، ماشین‌سازی، قطعه‌سازی و خدمات فنی- مهندسی خواهد شد. این اتفاق به‌ویژه در حوزه اشتغال‌زایی، می‌تواند تحول‌آفرین باشد چراکه پروژه‌هایی از این دست، علاوه بر اشتغال مستقیم، دهها هزار فرصت شغلی غیرمستقیم ایجاد می‌کنند، با این حال بزرگ بودن عدد سرمایه‌گذاری نباید به‌تنهایی دلیلی برای تأیید و استقبال بدون قید و شرط باشد. آنچه ضرورت دارد، نظارت مستمر و شفاف دولت بر روند اجرای پروژه و نحوه هزینه‌کرد منابع است. باید پاسخ روشنی به این پرسش‌ها داده شود: سهم تولید داخل چقدر است؟ چه تضمینی برای عدم‌وابستگی بیشتر به واردات وجود دارد؟ و چه سازوکارهایی برای مقابله با انحصار و رانت در نظر گرفته شده است؟ تنها در این صورت است که می‌توان این پروژه را گامی در مسیر توسعه ملی دانست.

تجربه‌های گذشته ایران در پروژه‌های کلان زیرساختی، نشان داده‌اند نبود نظارت مؤثر، شفافیت ناکافی و عدم‌پاسخگویی مناسب، می‌تواند حتی بزرگ‌ترین سرمایه‌گذاری‌ها را به شکست یا حاشیه بکشاند. پروژه‌هایی که با هدف توسعه آغاز شده‌اند، گاهی درگیر فساد، ناکارآمدی یا انحصارطلبی شده‌اند. سرمایه‌گذاری‌های اینچنینی به درستی حساسیت افکار عمومی را نسبت به سرمایه‌گذاری‌های کلان و نقش دولت در مدیریت آنها افزایش داده‌اند، به همین دلیل اگر دولت در پروژه ۶۱هزار میلیارد تومانی راه‌آهن خواهان موفقیت و حفظ اعتماد عمومی است، باید رویکردی شفاف، دقیق و پاسخگو اتخاذ کند.

انتشار عمومی مفاد قرارداد، مراحل اجرایی، نحوه تأمین منابع مالی، سهم تولید داخلی و شیوه نظارت بر پیمانکاران، از الزامات حیاتی در این مسیر است. علاوه بر جنبه‌های فنی و اقتصادی، نباید آثار اجتماعی این پروژه‌ها نادیده گرفته شود.

نوسازی ناوگان ریلی، اگر به‌درستی هدایت شود، می‌تواند کیفیت زندگی شهروندان را از طریق ارتقای حمل‌ونقل عمومی بهبود بخشد و نابرابری دسترسی را کاهش دهد. همچنین ایجاد فرصت‌های شغلی پایدار و رونق صنایع داخلی تنها در صورت توزیع عادلانه منافع و مقابله با انحصار ممکن خواهد بود. در غیر این صورت، بی‌اعتمادی عمومی و نارضایتی اجتماعی، توسعه را قربانی خواهند کرد.

در این راستا، باید با نگاهی واقع‌بینانه تأکید کرد که هیچ پروژه‌ای، حتی با حجم مالی بسیار بالا، تضمینی برای موفقیت ندارد مگر آنکه از ابتدا تا پایان با مدیریت حرفه‌ای، نظارت دقیق و پاسخگویی شفاف همراه باشد. تفاهمنامه ۶۱هزارمیلیارد تومانی بین شرکت راه‌آهن و آوان ریل، هرچند در ظاهر جهشی بزرگ در نوسازی ناوگان ریلی کشور به نظر می‌رسد، اما اگر فاقد چارچوب‌های شفاف اجرایی و کنترل عملکرد باشد، می‌تواند در دام همان چالش‌هایی بیفتد که پروژه‌های مشابه در گذشته را با شکست مواجه کرده‌اند. نظارت مستمر دولت، نه‌تنها به‌منظور جلوگیری از فساد و اتلاف منابع، بلکه برای اطمینان از تحقق منافع ملی و حفظ اعتماد عمومی ضرورت دارد. این پروژه باید با هدف تقویت تولید داخلی، انتقال فناوری، کاهش وابستگی به واردات و حمایت از صنایع پایین‌دستی طراحی و اجرا شود. تنها در این صورت است که سرمایه‌گذاری کلان صورت گرفته می‌تواند به افزایش بهره‌وری، کاهش هزینه‌های لجستیکی و رونق اقتصادی منجر شود. دولت موظف است با انتشار عمومی گزارش‌های پیشرفت و ایجاد سازوکارهای نظارتی، روند اجرای پروژه را شفاف نگه دارد.

بدون این الزامات، هیچ تضمینی وجود ندارد که چنین فرصت بزرگی به نتیجه‌ای مطلوب برای اقتصاد کشور ختم شود، بنابراین ضروری است که علاوه بر دولت، مجلس، نهادهای نظارتی و رسانه‌ها نیز در فرایند نظارت و ارزیابی مستمر این پروژه مشارکت داشته باشند. موفقیت این تفاهمنامه، زمانی قابل تحقق است که به الگویی برای حکمرانی خوب، شفاف و پاسخگو در حوزه سرمایه‌گذاری‌های ملی بدل شود؛ الگویی که اعتماد عمومی را بازسازی کند و توسعه واقعی را رقم بزند.

گزارش یک

بهناز قاسمی

نسخه‌پیچی دلالان واردات گندم برای وزارت جهاد!

مجری طرح گندم: بارندگی‌های اردیبهشت و خرداد قطعاً به افزایش میزان تولید گندم کمک می‌کند. برآورد اولیه ما تولید ۱۲ تا ۱۳میلیون تن گندم در سال جاری است

اخیراً ماراتنی در میان مدیران وزارت جهاد کشاورزی در خصوص اعلام زودهنگام کاهش تولید گندم و ضرورت واردات ۵ تا ۶میلیون تنی به راه افتاده که نشانه‌ای از نبود انسجام و ضعف مدیریتی در وزارت جهاد کشاورزی است. سال‌ها وزارت جهاد کشاورزی خودکفایی در تولید گندم را پیگیری می‌کرد. اکنون در نخستین ماه برداشت گندم بدون ارائه آمار و سند از سوی مدیر عامل سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی اعلام می‌شود که حدود ۶میلیون تن کاهش تولید گندم داریم. آش به قدری شور شده است که سخنگوی سازمان تعزیرات حکومتی هم از ضرورت واردات ۶میلیون تنی گندم برای سال جاری سخن می‌گوید. آیا اعلام زودهنگام کاهش تولید گندم با عدد و رقم با هماهنگی وزیر جهاد اتفاق افتاده و این وزارتخانه در حال زمینه‌سازی و اخذ بودجه برای واردات است؟ آیا وزارت جهاد به عواقب این تصمیم و ارسال پیام منفی به بخش تولید(گندمکاران) و فعال شدن دلالان واردات گندم اندیشیده است؟

هادی زند | ایسنا

تحولات جنگ غرب با روسیه در کارزار اوکراین نقش راهبردی گندم را در تأمین امنیت غذایی کشورها اثبات کرد. قضیه جنگ اوکراین تلنگری برای تفکر خانمانسوز واردات گندم بود که نشان داد باید به خودکفایی گندم در کشور به عنوان یک راهبرد اساسی نگریست و با استناد به این مهم، از گندمکاران حمایت کرد.

در دو سال گذشته به لطف بارش‌های رحمت الهی تولید گندم از مرز ۱۵میلیون تن گذشت، به طوری که سال گذشته علاوه بر فروش آزاد گندم به دلالان و کسر بخشی از گندم تولیدی برای خودمصرفی گندمکاران، حدود ۱۵میلیون تن گندم به دولت فروخته شد. براساس آمار، نیاز سالانه کشور به گندم ۱۱میلیون و ۵۰۰هزار تن بوده که از این میزان، ۱۰میلیون تن نیاز گندم نان و ۱/۵میلیون تن نیاز صنف و صنعت است.

با آغاز سال زراعی ۱۴۰۳-۱۴۰۴ در پاییز سال گذشته، گفته می‌شد قطعی برق چاه‌ها در آن ایام، تولید گندم را به مخاطره انداخته است اما هیچ آماری از کاهش تولید اعلام نمی‌شد. امسال در اقدامی زودهنگام در روزهای پایانی فروردین از سوی مدیر عامل سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی اعلام شد که تولید گندم امسال ۶میلیون تن کاهش یافته است.

گل‌محمدی گفت: «با وجود کاهش ۳۰درصدی بارندگی، پیش‌بینی وزارت جهاد کشاورزی تولید ۸ تا ۹میلیون تن گندم در سال جاری است.»

ارائه این آمار و ارقام و پیش‌بینی‌ها در حالی است که فصل برداشت تا پاییز ادامه دارد و امکان بارندگی‌های بیشتر و افزایش تولید گندم در استان‌های سردسیر همچنان وجود دارد. در ادامه این پیش‌بینی روز گذشته در همایش گندم و آرد سایر معاونان وزیر جهاد کشاورزی از کاهش ۶میلیون تنی گندم خبر دادند.

محمدرضا طلایی، مدیرعامل سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران در گفت‌وگو با تسنیم در روز ملی گندم و نان درباره وضعیت تولید گندم کشور در سال زراعی جاری اظهار داشت: بیش از ۶۰درصد کشت گندم در اراضی دیم قرار دارد، با توجه به اینکه گندم یک کشت پاییزه است و نیاز به بارندگی مناسب دارد، سیاست وزارت جهاد کشاورزی بر تولید گندم در مزارع دیم متمرکز است، طرح جهش تولید در دیمزارها امسال به سال پنجم خود رسیده است.

وی در خصوص وضعیت پیش‌بینی تولید گندم نیز اظهار داشت: با توجه به خشکسالی، معاون زراعت وزارت جهاد کشاورزی پیش‌بینی کرده است که میزان تولید گندم امسال به ۱۱میلیون تن برسد، البته در مناطق سردسیر، هنوز فرصت بارندگی وجود دارد که می‌تواند عملکرد گندم را افزایش دهد، اما در مناطق گرمسیر، عملکرد گندم همانطور که تاکنون بوده است، ادامه خواهد داشت.

علاوه بر مدیر عامل سازمان تعاون روستایی، دیگر سخنرانان این مراسم مانند مدیر عامل شرکت بازرگانی دولتی ایران و سخنگوی سازمان تعزیرات حکومتی به همین اعداد و ارقام استناد کرده‌اند.

در این خصوص سخنگوی سازمان تعزیرات نیز با انتقاد از مدیریت منابع آب در بخش کشاورزی اعلام کرد: در سال زراعی جاری پیش‌بینی برداشت بین ۸ تا ۹میلیون تن گندم شده است، برای جبران کمبود موجود، ناچار به واردات حداقل ۶میلیون تن گندم هستیم.

محمدعلی اسفنانی در این همایش دلیل تخلفات نانوایان را پایین بودن قیمت نان عنوان کرد.

به این ترتیب در کمتر از ۴۸ساعت، اخبار مربوط به کاهش ۶میلیون تنی گندم از سوی معاونان و مسئولان وزارت جهاد کشاورزی مخابره شد و موجی از نگرانی‌ها را در میان گندمکاران به راه انداخت، البته این اخبار شاخک‌های دلالان و واردکنندگان گندم را نیز فعال کرد تا اقدامات لازم را برای واردات گندم انجام دهند، البته بازرگانی دولتی ایران که تجربه خرید و واردات برنج خارجی گران‌تر از قیمت واقعی و دپو در گمرکات و حیف و میل کردن بیت‌المال را دارد، شاید جلوتر از واردکنندگان دست به کار شده و اقدام به واردات کند.

مجری طرح گندم: در بدبینانه‌ترین حالت، کاهش ۳میلیون تنی داریم

مجری طرح گندم در گفت‌وگو با «جوان» ارقام اعلامی از سوی معاونان وزیر جهاد را تکذیب می‌کند و می‌گوید: میزان بارش‌ها در سال زراعی ۱۴۰۳-۱۴۰۴ نسبت به بلند مدت سال گذشته ۶/۸درصد و در کوتاه‌مدت ۲۳/۸درصد کاهش داشته است. در این صورت منابع آبی کشور کاهش یافته و تولید در دیمزارها که از آب باران آبیاری می‌شوند، روند کاهشی داشته است که پیش‌بینی می‌شود این اتفاقات باعث کاهش ۲میلیون تنی تولید گندم شده باشد.

سهراب سهرابی می‌افزاید: بر اساس اطلاعات دریافتی از استان‌ها و بازدیدهای میدانی در بدبینانه‌ترین حالت شاید این رقم به ۳میلیون تن برسد، البته بارندگی‌های اردیبهشت و خرداد قطعاً به افزایش میزان تولید کمک می‌کند، ضمن اینکه استان‌های سردسیر کشور همچنان بارندگی خواهند داشت.

وی تأکید می‌کند: برآورد اولیه ما تولید ۱۲ تا ۱۳میلیون تن گندم در سال جاری است.

اعلام زودهنگام واردات گندم، غیرحرفه‌ای و شتاب‌زده

برخی تشکل‌های کشاورزی با انتقاد از اعلام زودهنگام واردات گندم معتقدند این اقدام غیرحرفه‌ای و شتاب‌زده است. اعلام واردات گسترده پیش از نهایی‌شدن آمار تولید داخلی گندم، آن هم در شرایطی که هنوز فصل برداشت به پایان نرسیده، نه‌تنها نشان‌دهنده بی‌توجهی به واقعیت‌های میدانی و زحمات کشاورزان است، بلکه به‌وضوح اعتماد عمومی به سیاست‌های حمایتی دولت را تضعیف می‌کند. این پیام به جامعه مخابره می‌شود که تولید داخلی در اولویت نیست و دولت حتی به پیش‌بینی‌های خودش هم اتکا ندارد.

صاحبنظران حوزه کشاورزی می‌گویند: اگر چنین اعلامی بدون هماهنگی با نهادهای مرتبط مانند شرکت بازرگانی دولتی، سازمان برنامه‌وبودجه، بانک مرکزی یا ستاد تنظیم بازار صورت گرفته باشد، نشانه‌ای آشکار از نبود انسجام و همراستایی مدیریتی در ساختار وزارت جهاد کشاورزی است. نتیجه چنین ناهماهنگی‌هایی، تصمیمات متناقض، تأخیر در اجرا، سردرگمی در بازار و هدررفت منابع ملی خواهد بود.

وزارت جهاد کشاورزی سال‌ها سیاست خودکفایی در تولید گندم را در سطح رسانه‌ای و اجرایی تبلیغ کرده است. اظهارنظری از این جنس، عملاً تمام آن تلاش‌ها را زیر سؤال برده و پیام بی‌ثباتی در سیاستگذاری را اعلام می‌کند. کشاورزانی که برای تولید ملی سرمایه‌گذاری و تلاش کرده‌اند، اکنون خود را نادیده گرفته می‌بینند. چنین رویکردی در نهایت به بی‌انگیزگی تولیدکننده داخلی و وابستگی هرچه بیشتر کشور به واردات منجر خواهد شد.

به نظر می‌رسد در شرایطی که ایران با کشورهای مختلف درگیر مذاکرات اقتصادی و تجاری حساس است، انتشار علنی چنین اطلاعاتی می‌تواند موقعیت کشور را به شدت تضعیف کند.

طرف‌های خارجی با اطلاع از نیاز فوری ایران، ممکن است شروط سیاسی و اقتصادی سخت‌تری تحمیل یا حتی از همکاری صرف‌نظر کنند. این رویکرد غیرحرفه‌ای، به‌جای تقویت جایگاه ایران، آن را به خریدار مضطری تبدیل می‌کند که فاقد برنامه‌ریزی و پایداری در تأمین امنیت غذایی است.

گزارش ۲

بهناز قاسمی

تعمیرات نیروگاهی تا پایان اردیبهشت تکمیل می‌شود

مدیرعامل شرکت تعمیرات نیروگاهی ایران: صرفه‌جویی حاصل از انجام تعمیرات در داخل کشور بین ۷تا ۱۰میلیون یورو در سال پیش‌بینی شده است که با تکیه بر توان داخل محقق می‌شود

در حالی که در دهه ۸۰ با حضور سوپروایزرهای خارجی در سال حداکثر چهار نیروگاه تعمیر می‌شد و برای تعمیر موتور هر یک از نیروگاه‌ها حداقل سه ماه زمان لازم بود، سال گذشته شرکت تعمیرات نیروگاهی ایران توانست در یک رکورد بی‌سابقه تعداد ۱۲موتور نیروگاهی در کشور تعمیر کند و از خروج ۷ تا ۱۰میلیون دلار جلوگیری شد. اکنون به طور متوسط ۲۷روز برای تعمیر یک موتور نیروگاهی زمان نیاز است. به گفته مدیر عامل شرکت تعمیرات نیروگاهی ایران تا پایان اردیبهشت‌ماه تمام تعمیرات تکمیل خواهد شد و نیروگاه‌ها با ظرفیت کامل برای تولید برق تابستان در مدار خواهند بود.

در بخش تعمیرات نیروگاهی، ایران بالاترین توانمندی‌ها را دارد و از نظر تنوع توربین‌ها و تجهیزات نیروگاهی که در ایران توان تعمیراتی آنها وجود دارد، بی‌نظیر هستیم، حتی کشورهای منطقه از جمله عراق، از توانمندی تعمیرات نیروگاهی ایران به‌طور مستمر استفاده می‌کنند.

در گذشته روتورها و توربین‌هایی بوده است که سوپروایزرهای شرکت‌های مطرح خارجی، از تعمیر آنها اعلام ناامیدی کرده بودند و آنها را در رده ضایعات فلزی می‌نامیدند، اما با توان متخصصان ایرانی در شرکت تعمیرات نیروگاهی ایران، این تجهیزات نیروگاهی تعمیر شده و هم‌اکنون در کشورهای منطقه، در مدار سرویس قرار دارند.

در ایران نیز هر تعمیری که از دست خود نیروگاه‌ها برنیاید و در واقع تعمیرات خاص و لاینحل، به شرکت تعمیرات نیروگاهی ایران سپرده می‌شود و در این شرکت، سخت‌ترین نوع تعمیرات نیز انجام می‌شود و این شرکت، سهم بالایی در تعمیرات اساسی واحدهای حرارتی کشور دارد.

مسعود مرادی، مدیر عامل تعمیرات نیروگاهی ایران در یک نشست خبری از پیشرفت و افزایش توان تعمیرات نیروگاه‌های کشور و خودکفایی کامل در این بخش و صرفه‌جویی ارزی خبر داد و گفت: در حالی که در دهه ۸۰ با حضور سوپروایزرهای خارجی در سال حداکثر چهار نیروگاه تعمیر می‌شد، سال گذشته شرکت تعمیرات نیروگاهی ایران توانست ۱۲موتور نیروگاه را به طور کامل بازسازی کند و در مسیر تولید قرار دهد. در حالی که قبلاً برای تعمیر موتور هر یک از نیروگاه‌ها حداقل سه ماه زمان لازم بود اکنون به طور متوسط ۲۷روز برای تعمیر یک موتور نیروگاهی زمان مورد نیاز است.

به گفته مدیرعامل شرکت مدیریت تعمیرات نیروگاهی ایران بین ۸۵ تا ۹۰درصد قطعات مورد نیاز در تعمیر ژنراتورهای نیروگاهی داخلی است و بین ۱۰ تا ۱۵درصد از قطعات از طریق واردات تأمین می‌شود. مرادی گفت: در صورت تعمیرات نیروگاهی اساسی به میزان ۱۰۲هزار مگاوات توان تولید برق داریم، اما در حال حاضر ۵۰ تا ۶۰درصد تعمیرات نیروگاهی در این شرکت انجام می‌شود.

مدیرعامل شرکت تعمیرات نیروگاهی ایران افزود: اگر قرار بود تعمیرات نیروگاه‌ها به وسیله خارجی‌ها یا سوپروایزرهای خارجی انجام شود، حداقل بین ۷ تا ۱۰میلیون دلار هزینه لازم داشت اما این ۱۲موتور نیروگاه در سال گذشته از سوی مهندسان و تکنیسین‌های داخلی تعمیر کامل و از خروج ۷ تا ۱۰میلیون دلار صرفه‌جویی شد.

مرادی با اشاره به بحث پیش رو بودن پیک تابستانی مصرف برق گفت: با تعمیر ۱۲موتور نیروگاهی که به صورت کامل انجام شده این نیروگاه‌ها در مسیر تولید قرار می‌گیرند. این شرکت در سال گذشته ۷۰پروژه به ظرفیت ۱۸هزار مگاوات تعمیرات را بر عهده گرفته که ۹۵درصد آن محقق شده است و این نیروگاه‌ها در ۲۲ استان کشور قرار گرفته‌اند. برای هر یک از موتورهای نیروگاهی برق ۱۰۰هزار ساعت کار لازم است و در سال گذشته توانستیم با کمک مهندسان ایرانی تعداد ۱۲موتور نیروگاهی برق را به صورت کامل تعمیر و آماده بهره‌برداری در مدار کنیم. مدیرعامل شرکت تعمیرات نیروگاهی ایران با اشاره به تلاش شبانه‌روزی متخصصان صنعت نیروگاهی کشور گفت: تعمیرات ۱۰۲هزار مگاواتی واحدهای حرارتی تا پایان اردیبهشت‌ماه تکمیل خواهد شد و نیروگاه‌ها با ظرفیت کامل برای تولید برق تابستان در مدار خواهند بود.

وی ادامه داد: در برنامه تعمیراتی که در نیمه دوم امسال آغاز خواهد شد، بازسازی کامل ۱۵روتور در دستور کار قرار دارد.

مدیرعامل شرکت تعمیرات نیروگاهی ایران سهم نیروگاه‌های حرارتی در تولید برق کشور را بیش از ۹۰درصد اعلام کرد و گفت: انجام بموقع تعمیرات نیروگاهی برای استفاده از ظرفیت‌های کامل واحدهای حرارتی در تابستان بسیار حائز اهمیت است و به گونه‌ای برنامه‌ریزی می‌کنیم که بیش از ۹۸درصد واحدهای حرارتی در ایام پیک، بتوانند در مدار بهره‌برداری باشند.

درخواست کشورهای خارجی برای انجام پروژه تعمیرات نیروگاهی از سوی ایران

مرادی با اشاره به تعمیرات نیروگاهی در کشورهای همسایه افزود: بخشی از تعمیرات کارگاهی نیروگاه‌های کشورهای همسایه در داخل ایران انجام می‌شود که از این محل بین ۵ تا ۱۰میلیون یورو درآمد ارزی از محل انجام تعمیرات برای کشورهای همسایه از جمله عراق کسب کرده‌ایم. برای سال آینده نیز سفارش انجام تعمیرات نیروگاهی برای کشور عراق دریافت کرده‌ایم که از مهر ماه انجام می‌شود. بخشی از تعمیرات در داخل کشور و بخشی از خدمات فنی- مهندسی مانند نصب ژنراتور و موتور توربین در کشور مقصد از سوی مهندسان ایرانی انجام می‌شود.

وی تأکید کرد: برای سال آینده سفارش تعمیر اساسی ۱۵ تا ۱۶موتور نیروگاهی برای کشور عراق را دریافت کرده‌ایم که از سوی مهندسان ایرانی انجام می‌شود.

مدیر عامل شرکت تعمیرات نیروگاهی کشور گفت: ما توانسته‌ایم توربین زیمنس عراق را تعمیر کنیم، روتور سوریه تعمیر و تکمیل شده اما به دلیل تغییرات هنوز به این کشور منتقل نشده است. با کشور ترکمنستان و ترکیه برنامه‌های تعمیراتی داشته‌ایم و بلاروس برنامه پیشنهادی ارائه داده است که انتقال دانش فنی نیروگاه گازی داشته باشیم.

سازمان آگهی‌های روزنامه جوان
۸۸۵۴۵۴۸۸

اصلاحیه

بدینوسیله از کلیه اعضا محترم شرکت تعاونی آموزشگاه نظامی جوادالائمه (ع) شماره ثبت ۴۳۲۶۰دعوت می شود تا در مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده نوبت اول که راس ساعت ۸:۰۰ صبح روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۲/۲۴ در محل مسجد پادگان جوادالائمه واقع در لواسان، خ امام خمینی پادگان جوادالائمه (ع) تشکیل می گردد ، حضور به هم رسانند.

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۱۹۰۷۸۰۲۲۷۶۹هیات دوم تصرفات مالکانه بلامعارض آقای محمود رستگاری به شناسنامه شماره ۱۲۸ کدملی ۳۱۳۰۸۰۶۶۰۱ صادره بافت فرزند حسین در ششدانگ یکباب مغازه به مساحت ۱۰۵ مترمربع پلاک شماره ۲۵۸۷۴ فرعی از ۲۷۸۷ اصلی واقع در بخش ۳ حوزه ثبت ملک منطقه دو کرمان آدرس کرمان خیابان ابوذر جنوبی بین کوچه ۳۶ و ۳۸ خریداری از مالک رسمی آقای احمد تجربه کار محرز گردیده است.لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود، در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند ،می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند.بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۲/۰۱
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۲/۱۶
شناسه آگهی: ۱۹۱۳۰۰۵
محمود مهدی زاده –رئیس ثبت اسناد و املاک منطقه دو کرمان

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۱۰۰۱۶۰۱۴۲۴۱ هیات اول/دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک محمودآباد تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای/خانم سمانه ساختیانچی فرزند جواد به شماره شناسنامه ۶۴ صادره از محمود آباد در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۴۲٫۶۱ متر مربع پلاک ۷۳۳ فرعی از ۲۴ اصلی بخش ۱۱ واقع در رودپشت خریداری از مالک رسمی آقای هاشم عباسی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود، در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند، می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند، بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۱/۱۷ نوبت دوم ۱۴۰۴/۰۲/۰۱.
شناسه آگهی: ۱۹۰۱۷۷۱
مهدی آزاد – رئیس ثبت اسناد و املاک محمودآباد